

ئەحمەد سەيد عدلى بەرزىجى

«گوناھى فرىشتە يەك» يان گۈلى ناو پەردو

خویندەنەوھىك بۇ چىرۆكەكەھى «مەھاباد قەرەداغى»

«الحواء» كۆۋارنىكى مىسىرىيى دىرىنى تايىبەت بە ئافرەت و باس و خواسەكانىيەتى، لە
حەفتاكانى سەدەي رابردو گۆشەيەكى تايىبەتى ھەبوو بەناوى «مشاكل المرأة على الشاشة»
كە ھەر ژمارەيەك كىشە و رووداوىكى دەربارەي ئافرەت و تەنگ و چەلەمەكانى وەك
رەگەزى مى لە ناو كۆمەلگەي عەرەبىدا دەخستە روو، بەلام بەبى ئەوھى رىگەچارەيەكيان بۇ
دانى يا ئاراستەكردىنىكى گونجاويان بۇ وەدۇزى.

لە يادمە يەك لەو باسانەي دەربارەي ئافرەتىك بوو لەشفرۆش، لە شوقەي دوو سى

مه‌هاباد قهرده‌داغی

قوتابی زانکۆ که به نیاز بوون شه‌ویکی له‌گه‌آدا به‌سه‌ر به‌رن، ئەم له وه‌لامی پرسسیاریکی ساده‌ی راگوزاری یه‌ک له‌و گه‌نجان‌ده‌دا ده‌که‌ویته‌ گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی ژبانی خو‌ی، له‌ قسه‌کانیدا هه‌ندی باس و زاراوه‌ی -کۆمه‌لناسی- تیگه‌ل ده‌کات؛ چونکه‌ کاتی خو‌ی ئەویش له‌و به‌شه‌ دوو سال قوتابی بووه.

قوتابییه‌کان سه‌ریان لی‌ دێ و گویقولاغی ئەو چیرۆکه‌ ده‌بن و تا دره‌نگانیکی شه‌و ده‌خایه‌نی، ئەو ئێش و ئازار و کوێره‌وه‌رییه‌ی بۆیان ده‌گێرێته‌وه

وا له‌و گه‌نجان‌ه‌ ده‌کات په‌ژاره‌ بیانگری و رابواردنه‌که‌یان له‌ بیر بجیته‌وه، پێ به‌ پێی ئافره‌ته‌که‌ ئەمانیش خه‌م و په‌ژاره‌یه‌کی سه‌یر دایان ده‌گری.

ئەم چیرۆکه‌ له‌ پاشان کرایه‌ فیلمیکی سینه‌مایی به‌ناوی «أشرف خاطئة» له‌ نواندنی «رغده، محمود یاسین» وه‌ به‌ به‌شداری «عزة العلیلی و سمیحة آیوب».

جا دانپیانانه‌کانی ئافره‌ته‌ له‌ شفرۆشه‌که‌ی ناو چیرۆکه‌که‌ی "مه‌هاباد قهرده‌داغی" که‌ بۆ رۆژنامه‌نووسیکی ده‌گێرێته‌وه‌ «نه‌وشه‌فه‌ق- ژ ٧٤، گوناھی فریشته‌یه‌ک» نه‌ک هه‌ر ئەوه‌ی سه‌ره‌وه‌ی خسته‌وه‌ بیرم به‌لکو «إعترافات امرأة ساقطة»ی چیرۆکنووسی به‌توانا زهنون ئەیووب و «تاوان و سزا»ی دیسته‌فیسکی یه‌ک یه‌ک هینایه‌وه‌ یادم.

له‌ راستیشدا کۆمه‌لگه‌ رۆژه‌لاتیه‌کان که‌ له‌ چوارچێوه‌ گشتیه‌که‌یاندا زۆر خالی هاوبه‌شیان هه‌یه‌ و له‌یه‌ک ده‌چن، شیوازی ژبان و گوزهران تێیاندا چوونیه‌که‌، زۆر جار ئەو رووداوانه‌ لێره‌ و له‌وی «نه‌ک ده‌قا و ده‌ق» به‌لکو به‌ له‌یه‌که‌چوونیکێ زۆره‌وه‌ دووباره‌ و چه‌ند باره‌ ده‌بنه‌وه‌.

خاتوو مه‌هابادیش ورد و به‌دیقه‌ت بۆ هه‌لبژاردنی رووداوی چیرۆکه‌که‌ی چووه، ئەو وه‌ک شاعیر و نووسه‌ریکی ئافره‌ت-می- له‌ بواری داکوکیکردن له‌ ماف و حه‌ق و حقوقی هاوڕه‌گه‌زه‌کانی چالاکیکه‌ و له‌ نێوه‌نده‌ رۆشنبیرییه‌که‌دا خۆئاوا ده‌نوێنی، له‌مه‌شدا زۆر جار بویرانه‌ دیته‌ پیش.

به‌لام کێشه‌ی پیاو و ژن به‌لامه‌وه‌ هیند وا ئالۆز و ئەسته‌م نییه‌ وه‌ک هه‌ندیک بۆی ده‌چن و لێکی ده‌ده‌نه‌وه‌، به‌ ئەندازه‌ی ئەوه‌ی که‌ ئافره‌ت وه‌ک ره‌گه‌زێکی جیا "کچ بی یا ژن" خو‌ی

رادەى تىگەيشتن و ھۆشيارىيى لەو ئاستەدا بىڭ كە بتوانى ئەو ماف و ئازادىيانە بەدەست بىنى و لە ژيانىشدا لىيان سوودمەند بىت؛ ئەگىن ئەگەر ئەوانەى لەگەلدا نەبوون، با سەربەستى و ئازادىيەكى رەھائىشى بىرىتى، ئاقيبەت كاردانەوھەكە پىچەوانە دەكەوئىتەوھە و ئەو مافە رەھايە دەبىتە بەلا بەسەرىيەوھە واتە مردن بەرۆكى بەرنادات.

ھەرچەند لەو چىرۆكەدا ھىچ داكۆككىيەك لە ئافرەت نابىنم مەگەر بۆ ناوى سوئند خستەنە رووى كوئىرەوھىيەكە نەبى كە ئەمەش لاوازترىن شىۋازى باوھەكەيە... پىشاندانى رووداويكە بە ئاھو ناسۆرەوھە، كاپرايەكى دەستدارى بووھى ئەم عەيامە «ئىتر بە ھەرچى شىۋەيە ئەو دەسلەت و بوونەى دەست خستى» بە رىگەيەكى نا شەرى و نارەوا، بەدەر لە ئارەزووى بەرامبەر، دەستبەسەر كچىكى جوانى قوناعى ئامادەيىدا دەگرى و دەيكاتە قەپاتمە (خليلة)ى خۆى و چۆنى دەوى ئاوا لەگەلدا رادەبوئى، چىژ لە لەشولار و تافى جوانى ئەو كچە دەبىنى «ئەمە بە پىي ئامازەكانى نووسەر خۆى سەبارەت بە جوانى و لەبارى جەستەيى كچەكەوھە كە لە ژوورەكەيدا لە ئاۋىنەوھە دەروانىتە خۆى»، كە تىرىشى لى خوارد و لىي تىر دەبى، وەك دىبارى و پىاوھتى دەيداتە ھاورپىيەكى ھاوچەشنى خۆى.

نووسەر بايەخىكى زۆر دەدات بە گىرئانەوھى رابردووى ئەو كچە، كە ھەر لەقوناعى عازەبىيەوھە حەزى بە كورپىكدا دەچى و زوو زوو بە تەنيا يەكتر دەبىن، وەك دوو رەگەزى جىا ئەو ژوانانە بەدەر نابن لە پىكگەيشتنى جەستەيى بەلام سنوور نابەزىن، كچە لەمە باكى نىيە، بەلام "مىرۆ" خۆى ژىرتەر:

– من كاريك ناكەم زيان بەتۆ بگەيەنى، من و تۆ ھەر بەيەك دەگەين...

بە گىرئانەوھى "فرۆ"دا، پىشتر، واى دەردەخات كە ئەو جۆش و خرۆشى عازەبىيەى و ئەو ژوانانەيان واى لى دەكەن كە لە زىدەرۆيىش لارى نەبى.

ھەرچۆنىك بى "فرۆ" ئەو رووداويى كاپراى دەسلەلتدار سەرەتايەك دەبى بۆى، تا بىباتە ناو دىباى لەشفرۆشى و رابواردنىكى ناچارى واوھە كە جىھەيشتنى مالى باوان و مىرۆى خۆشەويستىشى لى بگەوئىتەوھە... ئەم زنجىرە رووداوھە دراميانەى، كە ھەر كام لەو ژنە لەشفرۆشانە بگرىت، خاوەنى دەيان رووداوى و چىرۆك بەسەرھاتى ئاوان.

ھونەرمەندى شىۋەكارى كەم ئەندامى فەرەنسەيى بەناوبانگ تۆلۆز لۆتريك ۱۸۶۴– ۱۹۰۱ ژيانى ئالوودەى دىباى ئەو جۆرە ژنانە كرديوو بە بى ئەوان ھەلى نەدەكرد، لە رىي ئەو سامانە بە نرخەى تابلۆ ھونەرىيەكانەوھە، بە وردى جۆرى ژيان و داخزان و چىرۆكى كۆلئىيەكانىانى بۆ خستوئىتە روو، ئەو دەلى: وا مەزانن ئەو جوانى و گەرمى و لەشە پىرانە

لیوانلیوی له زهتن بۆ پیاوان، له پشت ئەمانهوه چالوی قور و لیتەیی خەم و پەژارەیی ئەو ژنانەییە. (۱)

له سەردانیکیدا بۆ مۆزه‌خانه‌یی لۆقه‌ر، یه‌ک له‌و ژنه له‌شفرۆشانه که هاته‌ دەر گوتی: سەیره تابلۆکانی لۆتریک دەلێی باسی له ژبانی من و هاوڕیکانم ده‌کەن.

جی‌ی سەرنجه که نووسەر وه‌ک له وه‌سفکردنی جوانی "فرۆ" دا سەرکه‌وتوو ه‌ تا راده‌یه‌ک، نه‌چوو به‌لای خستنه‌رووی باری ده‌روونی و ناوه‌وه‌ی ئەو هه‌سته پر جۆش و خرۆشه‌ی ئەو دوو خۆشه‌ویسته له‌و تافی لایه‌یاندا، یان به‌ راگوزاره‌یه‌ک به‌ رووداوی سەر جیگه‌ی ژووهره رازاوه‌که‌ی کابرای ده‌ستدار "مخدع" تێپه‌ریوه که یه‌که‌م جار یان که‌رته‌کانی دوا‌یی چی روو ده‌ده‌ن و چۆن ده‌بن.

لێره‌دا بۆ دوو ئەگه‌ر ده‌جم:

یان ئەوه‌ته نووسەر- وه‌ک ئافه‌رت- هه‌یشتا هه‌ند ئەو ره‌هه‌نده شه‌رماوییه‌ی له‌لا نه‌رهبوه‌ته‌وه، که جوهره‌ت بکات «به‌ وردی رووداوه‌کانی پێشتر» هه‌ر به‌ گوره‌وه بچیته‌ ناو باسه‌کانی سەر جیگه‌.

یان وه‌ک «ئه‌لبه‌رتۆ مۆرافیام ده‌لێ: فی الروایة الکلاسیکیة، الصمت مطبق حول الشان الجنسی، وذلك لسبب بسيط وهو أن الأدباء لم يكونوا تعرفوا بعد علی ما سیحققه فروید من کشفات... فهو الذي فرض التکلم عن الجنس بوصفه واقعاً معاشاً. فی الروایة الکلاسیکیة كان الحدیث یجری عن الجنس بشکل اخلاقی بحت، أما الآن فنحن احرار کلیاً فی تناول الجنس، كما نشاء، إن محاولتی فی المزج بین الجنسی والأجتماعی جعلت المتمسکین بالقیم التقلیدیة والقديمة یثورون ضدی ویتهمونی ب- المخرض-» (۲)

بۆ ئەمه‌یان برۆا ناکه‌م نووسەر ئاگه‌داری چمکیک له‌ باسه‌ پێوه‌ندی‌داره‌کانی ناو دنیا‌ی ده‌رونناسی و فرۆید نه‌بی و یان نووسین و به‌ره‌مه هونه‌رییه‌کانی سەر به‌م مه‌سائله‌ی نه‌دی‌ی، ئەو سەرده‌مانه‌ بیر ده‌کاته‌وه و ده‌نوو‌سی و دياره‌ ده‌شبینی و ده‌شخوینیته‌وه.

جا ماده‌م جه‌وه‌ری ناوه‌رۆکی چیرۆکه‌که‌ باسکردنی نه‌هامه‌تیه‌کانی ئافه‌ره‌تیکی سۆزانییه، یان «وه‌ک نووسەر خۆی ده‌لێ: قه‌حیه‌یه» ده‌بوو گرینگیه‌ک و بایه‌خیکی ئەوتۆی به‌ رووکاره‌ سی‌کسیه‌که‌ش بدا‌با تا له‌ ریی ورده‌کارییه‌کانی ناویانه‌وه خوینەر بیانگشتینی؛ (۳) چونکه‌ دیمه‌نه‌کانی سەر جیگه‌ و موماره‌سه‌کردنی کاری جوتبوون بۆ ئاوها پرسیکی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی زه‌وره‌تیکی زۆر بایه‌خدار و پێویسته، «ئه‌مه‌ نه‌ک سی‌کس له‌ پێناو سی‌کسدا، بگره‌ وه‌ک هۆکاریک بۆ چوونه‌ ناو مه‌به‌ستی سەرکه‌ی له‌

بهره‌مه هونه‌رییه‌که».

که ده‌شلیم "سیاسی"، دیاره ریپره‌وی چیرۆکه‌که ئەمه ده‌سه‌لمینی و ده‌یئاخنیته ناو باسه‌که‌وه، کابرای تاوانبار و جینایه‌تکار ده‌ستداره، بووه‌یه و خاوه‌ن ده‌سه‌لاته، دواجاریش به ده‌ستی دوژمنانی گهل پارچه پارچه ده‌بی... ئەمانه گشتیان ئاماژه و ئیحای ئەوه‌ن که سیاسه‌تیش له باسه‌که‌دا سه‌ره‌تاتکی ده‌کات.

وتمان خوینەر بتوانی نموونه‌ی پال‌ه‌وانه‌که بگشتینی، مه‌به‌ستم گشتانیکی بویرانه‌ی ئەوتۆ که نووسەر ته‌نیا به لاقرتییه‌ک ویستوو‌یه له کۆتاییدا پیشانمان بدات: (ئهم دۆخ‌هی که منی تیدا کرام به قوربانی هەر به‌رده‌وامه و به‌و مه‌رگه‌ی که ئەویش به ریکه‌وت به ده‌ستی دوژمنانی گهل به ده‌ستی هینا... تازه هه‌مووتان به یه‌ک ده‌نگ بریارتان داوه کی قه‌حه‌یه و کی قاره‌مانه).

دیسان له‌مه‌شدا مؤرقیا رای وایه که: «الکاتب لا یهتم أبداً بالعام بل بالخصوصی لیکتسب لاحقاً طابعاً عاماً، فالذي يشغلني دوماً في کتابتي هو البحث عن التفاصيل لا عن القوانين العامة.»^(٤)

به‌رده‌وامی کاره‌ساتی فرق و ئەوانی وه‌ک ئەون هه‌روایه، لی‌ره بی یا له‌وی، وه‌ک له زاری «سمیحه ئەیوب» هه‌ له «أشرف خاطئة» دا ده‌گوتری: جینایه‌ته‌که ئەزه‌لییه و به‌رده‌وامه، گورگه‌کان وان له دوولۆنه‌یییه‌کی ژياندا، له لایه‌ک وه‌ک مه‌ر خوینان پیشان ده‌ده‌ن، فرمیسی درۆ و بی بایه‌خ بۆ ئەو خه‌لکه ده‌ریژن، له ژیری‌شه‌وه درنده‌یه‌کی که‌ل‌به‌تیژن و له هه‌ل ده‌گه‌ریژن بۆ تی‌رکردنی غه‌ریزه حیوانییه‌کانیان... به‌هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک بی و به‌رامبه‌ر کی بی^(٥). جا وه‌ک «یوسف شاهین» ی ده‌ره‌ینەر له ناوونیشانان شاکاریکیدا ده‌لی: «علی من نطق الرصاص»؟

به‌رووکاریکی تردا، چیرۆکه‌که له رووی دارشتن و زمانی نووسینییه‌وه، سفت و توندوتۆڵ و ره‌وانه، به‌لام به‌ده‌ر نییه له هه‌ندێ «هفوات» ی ساده که ئەو یه‌کبینییه‌ی نووسه‌ر بینی پیوه ناوه، بووه‌ته هۆکاری بیئاگایی لێیان:

– ناوونیشانان چیرۆکه‌که ده‌بوو "کۆتایی فریشته‌یه‌ک" بووایه، چونکه کچه‌که به زۆر هه‌ل‌ده‌خلیسکینری بۆ ناو چلپاوه‌که، بۆ ناو دنیای له‌شفرۆشی و رابواردنی پیاوان.
– «به بنیشت به‌چهند تالیکی قژه‌که‌مه‌وه‌ی نووساندبوو».

ئهو چاوه‌زاره یان کوزه‌که شینه‌ی جارن به بنیشت یان میو به قژه‌که‌یانه‌وه ده‌نووساند

تا به نیوچاوانیدا شوږبیتتهوه، تهنیا له تهمهني شهس مانگی بۆ دوو سالان بوو، ئیتر لئی دهکرایهوه و نهدهگهشته ئهوه تهمهني فرق، که خه لکی لهملاولا پیا هه لدهن و ئهم تیی بگات. – که جوانیک هسودی پئی دهبرئ "له چاو ناچئ" به لکو "به چاوهوه دهبی، چاوی پیا هه لدهئ" – به یه کهم منال دهوترئ "نۆبه ره" نهک "نۆزگه" که وشه یه کی عامییه و بۆ نووسینی وا دهست نادات.

– «بۆ ههزم له روانینه له خودی خۆم» ناوترئ، دهوترئ: بۆ ههزم له روانینی خودی خۆمه.

– «سه رنجمان له یه کتری گیر ببیت و نهینی ناخه وهم ئاشکرا بگات»، لیره دا "ناخه وهم" نابی بگره: «ناخم، ناو ناخم ئاشکرا بگات».

– «به رهوه دهموچاوی من بۆنیکی بهردایه وه» به لکه «بۆنیکی پژاند، بۆنیکی پیاکردم» وشه ی "بهردایه وه" بۆ بۆنیکی ناخۆشه که له مرۆف خۆیدا یه. رسته که دهبوو ئاوا بووا یه: «گورج به رهوه رووم بۆنیکی پژاند».

– «ئه مجاره له به رهوه ی پهرده ی کچینی برد...» له قسه یه کی دهستکرد و زۆر له خۆکردن دهکات، باشتهر بوو ئه گه ر: «ئه مجاره له به رهوه ی کردتی به ژن، له به رهوه ی یه کهم جارت بوو...»، پهرده ی کچینی نابری کون دهکری، دهدرئ.

– «له بهر دووشی گونا هدا مه له ده کهم» دووش مه له ی له ژیردا ناکری، دهکرا: «له لیاو، چلپاو، زلکاوی گونا هدا مه له ده کهم».

– «به و مه رگه ی که ئه ویش به ری که هوت به دهستی دوژمنانی گه ل به دهستی هینا» مه رگ به دهست ناهینری و مرۆف ئاواته خوازی نییه و هه ولی بۆ نادات، دهسته واژه که دهکرا وا بووا یه: «ئه و مه رگه ی ئه مبازی بوو، تووشی بوو، یه خه ی گرت...».

پهراویزهکان:

(۱) الهلال- مجلة - يونيو ۱۹۶۴، رمسيس يونان: تولوز لوتريك اعظم المتشردين:

– هنري ده تولوز لوتريك ۱۸۶۴-۱۹۰۱، باريس- حي مومارتر الشهير في تاريخ الفن الفرنسي، صور شجا الضحكات وجحيم اللذات.

(۲) الوطن العربي- مجلة: ع ۱۸۹- ۱۹۸۰/۹/۲۶، البرتو ماقيا يقول كل شیء.

(۳) گشتانندن: تعميم.

(۴) پهراویزی ژماره (۲) هه ره ئه و باسه.

(۵) www.jarayid.com أخبار اليوم القاهرية.